

samma bröst. Hur modigt då jag tågar I kampens öppna led! Der striden djerfwast lågar,
Der will jag wara med.

Den Femte:

Pappa Bismarcks waggång.

1. Tyft, min lilla sockersnut,
Här är ingen fara,
Pappa segrar nog till slut,
Om du snäll will wara.
Sedan skall du roligt få,
Hela werlden ska wi klå,
Ingen ska wi spara.

2. Danmark du till frukost får,
Derför war ej "lessen",
Österrike nog förslår
Till vårt mittagsessen.
Ja, om lillan blott är snäll
Spisa sedan wi till qväll
Liberala pressen.

3. Långa fingrar re'n du har,
Längre ska de blifwa,
Och med dem du Holland tar
För att far din gifwa.
Blir då "hafwens drottning" arg,
Grinar du liksom en warg
Och skall henne riswa.

4. Pappa föra skall till Ruhm
Tyfta enigheten,
Om han med sin Preussenthum

Blott får gå i tēten.
Då skall jag en wacker dag,
Fru Libertas ge ett slag —
Dräpflag i planeten.

Den Sjette:

Omännans wärde.

1. Hvem skapar ett förloradt Eden Här på
vår jord? Hvem gör ett paradys af heden I
stenig Nord? Hvem smyckar mannens mörka da-
gar Med lif och ljus? Hvem tröstar mannen, då
han klagar I ensligt hus?

2. Hvem lifwar huld i motgångstimman Vårt
sjunkna hopp? Med diktadt mod, hvem svingrar
dimman För ljusets lopp; Hvem har den första
kyss dig gifwit? Ack! glöms den wäl? Hvem föl-
jer dig igenom lifwet Med trofast själ?

3. Högt ropar make, son och broder: Det
Omännan är! Som brud, som hustru, syster, mo-
der Är hon oss kär, Af himmelska och höga byg-
der Omstrålas hon! Mildt stiger ned till jordens
bygder Från stjernig zon!

Wexjö, tryckt hos C. G. Södergren, 1870.